

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017201773
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201773.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): G. U., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Iránska islamská republika, zast. JUDr. Sabínou Hodoňovou PhD., advokátkou AK Bednářová & Hodoňová, Mariánske nám. 31, Žilina, proti žalovanému: Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Krížna 44, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2- 2017/009703-003 zo dňa 18.08.2017 o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/257/2017-51 zo dňa 17. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/257/2017-51 zo dňa 17. októbra 2019 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2- 2017/009703-003 zo dňa 18.08.2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. p.: PPZ- HCP-BA6-313-42/2017-PPC zo dňa 29.05.2017 orgán verejnej správy prvého stupňa zamietol žiadosť žalobcu o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania v zmysle § 36 ods. 1 písm. b/ zákona č. 404/2001 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoPC) s poukazom na § 33 ods. 1 písm. a ZoPC .

2. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA2-2017/009703-003 zo dňa 18.08.2017 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil správnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa. Uviedol, že pri rozhodovaní o žiadosti o udelení prechodného pobytu prihliadal na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej

činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny. Správny orgán oslovil Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky z dôvodu posúdenia prínosu podnikateľskej činnosti účastníka konania pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Zo stanoviska MH SR zo dňa 07.11.2016 vyplynulo, že MH SR nevie posúdiť či podnikateľská činnosť žalobcu je/bude prínosom pre hospodárske záujmy. MH SR žiadalo účastníka konania doplniť žiadosť účastníka o podnikateľský zámer žiadateľa. Nakoľko účastník konania odmietol spolupracovať a podnikateľský zámer nedoložil, správny orgán dňa 21.0.72017 zaslal MH SR opätovnú žiadosť o vydanie stanoviska, či podnikateľská činnosť účastníka konania bude prínosom pre hospodárske záujmy SR. Z odpovede MH SR zo dňa 13.03.2017 vyplynulo, že účastník konania nepreukázal účel pobytu a z toho dôvodu či podnikateľská činnosť účastníka konania nebude prínosom pre hospodárske záujmy SR. Negatívne vyjadrenie MH SR bolo dostatočným podkladom pre správnu úvahu správneho orgánu.

3. Podľa žalovaného prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a zabezpečil si dostatočné podklady pre rozhodnutie. Rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom o pobyte cudzincov a preto ho potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

5. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonnými predpismi, vo veci riadne zistil skutkový stav a vyvodil správny právny názor.

6. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného uviedol, že žalovaný sa logicky a vecne vysporiadal s námietkami žalobcu.

7. K námietke žalobcu, že nemôže vykonávať podnikateľské aktivity v obchodnej spoločnosti Víki Viktória s.r.o., krajský súd vyhodnotil uvedenú námietku vo vzťahu k charakteru preskúmvanej veci ako právne irelevantnú.

8. Podľa krajského súdu sa žalovaný ako odvolací orgán vysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi žalobcu a v konaní neboli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania.

9. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie sú zákonné, a preto žalobu zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

10. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne vyhodnotenie jeho námietok zo strany krajského súdu týkajúcich sa nepreskúmateľnosti a nedostatočne zisteného skutkového stavu veci žalovaným a správnym orgánom prvého stupňa, ako aj námietky o podstatnom porušení ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy.

Sťažovateľ najmä uviedol, že:

- sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že nepreukázal účel pobytu (bod 56 odôvodnenia), naopak podľa sťažovateľa účel pobytu preukázal a túto skutočnosť potvrdil aj žalovaný, keď uviedol, že sťažovateľ doložil jednu z alternatív týkajúcu sa zabezpečenia účelu prechodného pobytu. Sťažovateľ preukázal účel pobytu predložením dokladu potvrdzujúceho oprávnenie na podnikanie v súlade s § 32 ods. 5 písm. a/ ZoPC,

- zastupiteľstvo, ktoré bolo v osobnom kontakte so sťažovateľom, jednoznačne a nesporne odporučilo prechodný pobyt udeliť a upozornilo výlučne na potrebu zvýšenej pozornosti v prípade žiadostí o

zlúčenie rodiny, čo však nebol prípad sťažovateľa,

- zo stanoviska MH SR vyplýva, že negatívne stanovisko MH SR odvodzuje z nesplnenia podmienky uvedenej v § 32 ods. 5 ZoPC, t. j., že sťažovateľ nepreukázal účel podnikania, z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sťažovateľ síce splnil podmienky uvedené v § 32 ods. 5 ZoPC, t. j. preukázal účel podnikania, avšak z vyjadrenia MH SR vyplýva, že udelenie pobytu nie je vo verejnom záujme, uvedené tvrdenia si protirečia,

- z rozhodnutia žalovaného ani krajského súdu nevyplýva, prečo pobyt sťažovateľa nie je vo verejnom záujme,

- predpokladom zamietnutia žiadosti nie je preukázanie toho, že pobyt vo verejnom záujme je, ale v zmysle § 33 ods. 6 písm. g/ ZoPC preukázanie toho, že udelenie prechodného pobytu vo verejnom záujme nie je. Uvedené sa v správnom konaní nepreukázalo,

- skutočnosť, že žalovaný nedoplnil žiadnym spôsobom dokazovanie v odvolacom konaní, nemôže byť dôvodom toho, že sťažovateľ nebol v zmysle § 33 ods. 2 SP vyzvaný na vyjadrenie sa k pokladom rozhodnutia. Sťažovateľ sa preto nestotožňuje s názorom krajského súdu, že ide iba o formálny úkon, sťažovateľ nemohol uplatňovať svoje práva v rozsahu, aký mu priznáva zákon. V tom videl porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

- Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

-

B/ Vyjadrenie žalobcu

10. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

11. Poukázal na to, že sťažovateľ bol vyzvaný na doloženie podkladov k svojej podnikateľskej činnosti, sťažovateľ úmyselne ignoroval doloženie akýchkoľvek podkladov preukazujúcich jeho podnikateľskú činnosť na území SR, o tejto skutočnosti bolo vyrozumené MH SR, ktoré vydalo stanovisko, ktoré je podľa žalovaného potrebné chápať tak, že sťažovateľ vedome nespolupracoval hoci bol na to vyzvaný, tak v takomto prípade jeho podnikateľská činnosť nebude prínosom pre hospodárske záujmy SR., t. z. vo verejnom záujme.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2020 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

13. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba proti rozhodnutiu žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2017/009703-003 zo dňa 18.08.2017, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a potvrdené rozhodnutie č. p.: PPZ- HCP-BA6-313-42/2017-PPC zo dňa 29.05.2017, ktorým prvostupňový správny orgán zamietol žiadosť sťažovateľa o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania v zmysle § 36 ods. 1 písm. b/ zákona č. 404/2001 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoPC) s poukazom na § 33 ods. 1 písm. a ZoPC .

14. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 22 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov (účinnom do 31.3.2018) prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

- a) podniká alebo bude podnikat' na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo
- b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

Podľa § 32 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu dve fotografie s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúce jeho aktuálnu podobu a doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

- a) účel pobytu,
- b) bezúhonnosť, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak,
- c) finančné zabezpečenie pobytu; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 28 a 29,
- d) finančné zabezpečenie podnikateľskej činnosti, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22; to neplatí, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý koná alebo bude konať v mene významného zahraničného investora,

e) zabezpečenie ubytovania; to neplatí, ak ide o

1. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý pravidelne dochádza do zamestnania alebo do školy cez štátnu hranicu zo susedného štátu,

2. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 24, § 25 ods. 1 písm. e), f) alebo § 30 a bude študovať na vysokej škole alebo vykonávať pedagogickú alebo výskumnú činnosť, alebo

3. štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 26 alebo § 29, f) súhlas podľa § 27 ods. 4,

g) skutočnosť, že ide o vnútropodnikový presun, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý žiada o udelenie prechodného pobytu podľa § 23 ods. 5.

Podľa § 32 ods. 5 písm. a) zákona o pobyte cudzincov účel pobytu podľa odseku 2 písm. a) štátny príslušník tretej krajiny preukáže predložením podnikateľského zámeru vo forme podľa osobitného predpisu, podnikateľského zámeru na realizáciu inovatívneho projektu, osvedčenia o živnostenskom oprávnení alebo dokladu potvrdzujúceho oprávnenie na podnikanie, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny podľa § 22.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia,

b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,

c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

Podľa § 33 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

15. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa, podľa ktorých krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, sú dôvodné.

16. Z administratívneho spisu je zrejmé, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania predložil sťažovateľ všetky zákonom vyžadované dokumenty pre potreby posúdenia jeho žiadosti. Súčasťou týchto dokumentov bolo aj stanovisko Zastupiteľského úradu v Teheráne, ktoré odporúčalo sťažovateľovi udeliť prechodný pobyt. Správne orgány opreli svoje rozhodnutia o stanovisko Ministerstva hospodárstva SR, podľa ktorého podnikateľská činnosť sťažovateľa nebude prínosom pre

hospodárske záujmy Slovenskej republiky, pretože sťažovateľ prínos pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky riadne nepreukázal.

17. Kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia v tejto časti. Správne orgány sa podľa názoru kasačného súdu nedostatočne vysporiadali so všetkými predloženými dokumentami, najmä so stanoviskom Zastupiteľského úradu v Teheráne, ktorý prechodný pobyt sťažovateľovi odporučil udeliť. V rozhodnutiach správnych orgánov správna úvaha o posúdení tohto stanoviska absentuje úplne. Správne orgány v rozhodnutiach vychádzali iba z nesúhlasného stanoviska ministerstva, a teda pri vyhodnocovaní dôkazov postupovali neobjektívne, nedostatočne, pretože sa vôbec nevysporiadali s dôkazmi, ktoré boli na prospech sťažovateľa.

18. V zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu má prihliadať aj na stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu. Je nutné zdôrazniť, že zastupiteľský úrad a jeho stanovisko vo veci má pri samotnom rozhodovaní nezastupiteľné miesto, pretože Zastupiteľský úrad v Teheráne mal priamy osobný kontakt so žiadateľom a tak mali pracovníci zastupiteľského úradu možnosť vytvoriť si predstavu nielen o osobe sťažovateľa, ale o celkovom zámere žiadosti o prechodný pobyt.

19. Vzhľadom na argumentáciu sťažovateľa, ktorou tento spochybňoval relevanciu vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky k jeho žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania považoval kasačný súd za dôležité uviesť, že podľa ustanovenia § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov v spojení s ustanovením § 33 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov je správny orgán pri rozhodovaní o udelení prechodného pobytu povinný prihliadať (okrem iného) na verejný záujem (záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom) - osobitne na hospodárske záujmy Slovenskej republiky (či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny bude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky), ku ktorým je kompetentný vyjadrovať sa ako ústredný orgán štátnej správy práve Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, pretože je žiaduce, aby sa regulovala situácia hospodárskeho trhu a trhu práce aj tým spôsobom, že správne orgány dozerajú na imigráciu cudzincov, ktorých podnikateľská činnosť (a s tým súvisiaci pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky) má nepochybne vplyv na hospodárstvo Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že ako hospodárny sa javí len prechodný pobyt takého cudzinca, ktorého podnikateľská činnosť bude benefitom pre hospodárstvo Slovenskej republiky. Na základe uvedeného tiež nie je kasačnému súdu zrejмый záver správnych orgánov, že podnikateľská činnosť sťažovateľa nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, keď žalovaný hospodársky prínos sťažovateľa neskúmal, hoci výpisom z obchodného registra spoločnosti Vika Viktória s.r.o, ktorého je sťažovateľ spoločníkom od 16.08.2016 disponoval. Z jeho predmetu činnosti je možné vyvodiť aj podnikateľský zámer, ktorý sťažovateľ deklaroval aj vo vyjadreniach pre správny orgán, ten však naopak ministerstvu hospodárstva chýbal. Podkladom na záver správnych orgánov o nehospodárnom prínose sťažovateľa pre hospodárstvo SR bolo výlučne iba stanovisko Ministerstva hospodárstva SR.

20. Kasačný súd vytýka správnym orgánom aj to, že sa vo svojich rozhodnutiach nedostatočne zaoberali uprednostnením verejného záujmu Slovenskej republiky pred súkromným záujmom sťažovateľ na podnikaní. Správne orgány sa zamerali iba na verejný záujem a prínos podnikateľskej činnosti sťažovateľa pre hospodárstvo SR, ale opomenuli sa vysporiadať so súkromným záujmom sťažovateľa na podnikaní. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1SžA/2/2009 zo dňa 21.04.2009, podľa ktorého „Bez náležitého posúdenia uvedených kritérií, na ktoré má žalovaný prihliadať pri posudzovaní žiadosti žalobkyne o povolenie k jeho prechodnému bydlisku za účelom podnikania, sa preto javí názor žalovaného, ktorý si osvojil aj krajský súd, že udelenie povolenia na prechodný pobyt nie je vo verejnom záujme, za predčasný, pričom podľa odvolacieho súdu je potrebné, aby v ďalšom konaní bolo zohľadnené nielen hľadisko verejného záujmu, ale aj súkromné hľadisko žalobkyne tak, aby v prípade, že žalovaný uprednostní záujem verejný pred záujmom súkromným, bolo zrejмый, akými úvahami sa pri vyhodnotení týchto dvoch hľadísk spravoval a ako vyhodnotil ostatné kritéria posudzovanej žiadosti žalobkyne...“ Podkladom na záver správnych orgánov

o uprednostnení verejného záujmu však tiež bolo výlučne iba stanovisko Ministerstva hospodárstva SR.

21. Verejný záujem v intenciách rozhodovania o udelení povolenia na prechodný pobyt v zmysle zákona o pobyte cudzincov možno chápať ako záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom, pričom preukázať skutočnosť, že udelenie prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nie je vo verejnom záujme je povinnosťou správnych orgánov.

22. Pri posudzovaní podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny z hľadiska jeho možných benefitov či už pre hospodárstvo SR, ale aj benefitov pre lokálne časti územia, v ktorom cudzinec mieni podnikat', je žiadúce vychádzať tak zo stanovísk Ministerstva hospodárstva SR ako aj miestnych úradov mestských častí, najmä z hľadiska posúdenia ich záujmu o prípadné rozširovanie podnikateľských činností podľa predmetu podnikania, resp. živnosti daného štátneho príslušníka tretej krajiny.

23. Je však povinnosťou správnych orgánov v prípade negatívneho stanoviska dotknutých orgánov, najmä ak chýbajú bližšie dôvody negatívneho stanoviska, takéto nedostatky odstrániť a vyžiadať bližšiu identifikáciu dôvodov, ktoré sa stanú základom pre správne uváženie správnych orgánov pri rozhodovaní o udelenie prechodného pobytu, resp. pri rozhodovaní o zrušení povolenia na prechodný pobyt.

24. Kasačný súd na základe vyššie uvedených dôvodov konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Pretože samotné preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, nárok na náhradu trov tohto konania priznal.

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.